

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka, v právní věci žalobce: **SLOVAKIA SOLAR GROUP s.r.o.**, se sídlem Praha 15 – Hostivař, Chudenicová 1059/30, zastoupený Ing. Markem Piechem, daňovým poradcem se sídlem Opava - Předměstí, Otická 758/19, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Brno, Masarykova 31, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14.5.2013, č.j. 13107/13/5000-14302-707271,

t a k t o :

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou adresovanou zdejšímu soudu domáhá zrušení rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 14.5.2013, č.j. 13107/13/5000-14302-707271, kterým byla dle § 116 odst. 1 písm. a) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád (dále jen „daňový řád“), změněna rozhodnutí Finančního úřadu v Kroměříži ze dne 19.9.2011, č.j. 167648/11/320911701422 a č.j. 167663/11/320911701422, v části týkající se bankovního spojení a v ostatním byla tato rozhodnutí ponechána beze změny. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení i výše uvedených prvostupňových rozhodnutí.

I. Podstata věci

Žalobce v daňovém přiznání k DPH za 3. čtvrtletí roku 2009 vykázal daň na vstupu 303.959 Kč, na výstupu 121.448 Kč a nadměrný odpočet ve výši 121.448 Kč. V daňovém přiznání k DPH za 4. čtvrtletí roku 2009 vykázal daň na vstupu 2.841.259 Kč, na výstupu 2.433.710 Kč a nadměrný odpočet ve výši 407.549 Kč. Finanční úřad v Kroměříži (dále jen „správce daně“) dne 19.9.2011 dodatečným platebním výměrem č.j. 167648/11/320911701422 žalobci doměřil daň za 3. čtvrtletí roku 2009 ve výši 289.511 Kč a spolu s tím uložil žalobci povinnost uhradit penále ve výši 57.902 Kč. Dále dodatečným platebním výměrem č.j. 167663/11/320911701422 správce daně téhož dne doměřil žalobci daň z přidané hodnoty za 4. čtvrtletí roku 2009 ve výši 2.558.435 Kč a spolu s tím uložil žalobci povinnost uhradit penále ve výši 511.687 Kč. Správce daně zčásti neuznal žalobcem uplatňované nároky na odpočet DPH ve výši 289.511 Kč.

Proti dodatečným platebním výměrům podal žalobce odvolání, ve kterém namítal zejména to, že mu správce daně nesdělil konkrétní pochybnosti, jež by měl žalobce vyvracet. Žalovaný dospěl k závěru, že žalobce v daňovém řízení neprokázal svá tvrzení. Žalovaný vyšel především z toho, že žalobce byl vyzván k tomu, aby prokázal, že provedl inventarizaci v roce 2009, a doložil všechny smlouvy o dílo týkající se účetních a daňových povinností za rok 2009. Žalobce na tento požadavek nereagoval a z doložené hlavní knihy za rok 2009 vyplynulo, že výsledek hospodaření v roce 2009 je jiný, než uvedený v daňovém přiznání, a že údaje v doložené evidenci DPH za 4. čtvrtletí 2009 se neshodovaly s údaji v daňovém přiznání. Podle žalovaného z doložených dokladů na výstupu nebylo možné zjistit, jaké konkrétní práce byly provedeny, jaký materiál byl spotřebován v souvislosti s daným výstupem, protože z doložených vystavených daňových dokladů lze zjistit pouze to, jaké služby v obecné rovině byly poskytnuty a na základě jaké smlouvy o dílo, přičemž samotné smlouvy o dílo žalobce nedoložil. Nereagoval-li žalobce na konkrétní požadavky správce daně, důsledkem toho bylo neuznání nároku na odpočet DPH (str. 11 žalobou napadeného rozhodnutí). Za situace, kdy žalobce nedoložil inventarizaci ani skladovou evidenci,

neměl správce daně ani teoretickou možnost zjistit, jaké nakoupené zboží bylo k 31.12.2009 na skladu a v rámci jakého plnění.

Závěry žalovaného nyní napadá žalobce podanou žalobou.

II. Shrnutí žaloby

Z žalobní argumentace vyplynulo, že žalobce žalovanému vytýká to, že daňová povinnost byla stanovena v rozporu s obsahem předložených dokladů, obsahem správního spisu a v rozporu s ekonomickou realitou.

Žalobce dále namítá, že „u nejpodstatnějších věcí“ žalobci po celou dobu daňového řízení nebylo zřejmé, co má prokazovat. Žalobce zásadně nesouhlasí s tím, že by se správcem daně nespolupracoval, a dodává, že několikrát upozornil správce daně, že neví, o čem správce daně pochybuje a co má prokazovat. Pochybnosti správce daně nebyly dostatečně jasné a konkrétní a žalovaný „pro jistotu“ doměřil všechno, neboť konkrétně nevěděl, „co má vlastně doměřovat“. Např. u šroubů, matic, konstrukcí na FVE, svorek a dalšího materiálu mu k dotazu správce daně nebylo sděleno „v čem je problém“.

Žalobce uznává nesprávnost svého účetnictví, avšak zpochybňuje, že tato skutečnost může sama o sobě být důvodem pro doměření daně. Žalobce tak má za to, že trestem za nesprávné vedení účetnictví by měla být pokuta, nikoli však doměrek daně.

Žalobce dále namítá, že v případě pochybností o pravosti podpisu jednatele společnosti UniTOS spol. s r.o. žalobce navrhl výslech svědka (jednatele) nebo grafologický rozbor, avšak tyto důkazní prostředky nebyly provedeny, aniž by byl tento postup ze strany správce daně jakkoliv zdůvodněn.

Dále žalobce namítá, že v případě společnosti MTP Petrol s.r.o. a výpovědi jeho bývalého jednatele M. M. nebylo v možnostech žalobce prokazovat tvrzení svědka o jeho vlastní daňové povinnosti, který potvrdil, že žalobci materiál dodával. Správce daně navíc sám nespecifikoval důvod, proč o výpovědi svědka pochybuje. Je možné, že problém s dodávkou materiálu existuje, a to přímo u MTP Petrol s.r.o.

Žalobce rovněž odmítá, že by se v předmětné věci jednalo o tzv. kolotočový obchod.

Správce daně, resp. žalovaný měli žalobci umožnit provedení materiálové analýzy, když dospěli k závěru, že materiál na oplocení FVE Dýšina není ten, co je zachycen v účetnictví. Spotřebovaný materiál zcela odpovídal projektovým parametrům stavby.

Z výše uvedených důvodů se žalobce domáhal zrušení jak napadeného, tak jemu předcházejících prvostupňových rozhodnutí. Žalobce setrval na svém procesním stanovisku po celou dobu řízení před soudem.

III. Vyjádření žalovaného

Žalovaný plně odkazuje na obsah napadeného rozhodnutí. Žalovaný nesouhlasí s tvrzením žalobce, že byly vyloučeny všechny odpočty i uskutečněná plnění. Žalobce neprokázal nárok na odpočet daně, tedy že přijatá zdanitelná plnění použil pro uskutečnění své ekonomické činnosti. Správce daně dostatečně konkrétním způsobem vymezil skutečnosti, které požadoval po žalobci prokázat. Skutečnost, že si je žalobce vědom nedostatečně vedeného účetnictví, není podle žalovaného omluvitelným důvodem pro jeho jednání. K pravosti podpisu jednatele společnosti UniTOS spol. s r.o. žalovaný uvádí, že tato pochybnost vznikla až po doměření daně a neměla tedy vliv na samotné doměření daně z přidané hodnoty. K hodnocení svědecké výpovědi M. M. žalovaný uvádí, že se jednalo o nevěrohodnou výpověď, neboť tato osoba nedokázala odpovědět na základní otázky vztahující se k její vlastní obchodní činnosti.

Taktéž žalovaný setrval na svém procesním stanovisku po celou dobu řízení před soudem a z výše uvedených důvodů navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Posouzení věci

Žaloba byla podána včas (§ 72 s.ř.s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v rámci žalobních bodů, jak je uplatnil žalobce v podané žalobě ve smyslu § 75 odst. 2 s.ř.s., podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného postupem podle § 75 odst. 1 s.ř.s.

Soud rozhodoval bez nařízení jednání za splnění podmínek podle § 51 odst. 1 s.ř.s.

Podle § 72 odst. 1 zákona o dani z přidané hodnoty má plátce nárok na odpočet daně, pokud přijatá zdanitelná plnění použije pro uskutečnění své ekonomické činnosti. Nárok na uplatnění odpočtu daně vzniká dnem, ke kterému vznikla povinnost přiznat daň na výstupu.

Podle § 92 odst. 3 a 4 daňového řádu prokazuje daňový subjekt všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v řádném daňovém tvrzení, dodatečném daňovém tvrzení a dalších podáních. Pokud to vyžaduje průběh řízení, může správce daně vyzvat daňový subjekt k prokázání skutečností potřebných pro správné stanovení daně, a to za předpokladu, že potřebné informace nelze získat z vlastní úřední evidence.

Podle § 92 odst. 5 písm. c) daňového řádu správce daně prokazuje skutečnosti vyvracející věrohodnost, průkaznost, správnost či úplnost povinných evidencí, účetních záznamů, jakož i jiných záznamů, listin a dalších důkazních prostředků uplatněných daňovým subjektem.

Při posuzování důvodnosti žalobních námitek vycházel soud z následujících judikатурních východisek vztahujících se k důkaznímu břemenu daňového subjektu a správce daně. Důkazní povinnost daňového subjektu v daňovém řízení byla opakovaně vyložena judikaturou Nejvyššího správního soudu, ze které vyplývá, že dokazování v průběhu daňového řízení není založeno na zásadě vyšetřovací, ale na prioritní povinnosti daňového subjektu dokazovat vše, co sám tvrdí; neunesení důkazního břemene daňovým subjektem neznamená, že správce daně má povinnost relevantní důkazy sám vyhledávat (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 2. 2005, ve věci sp. zn. 1 Afs 54/2004, ze dne 28. 4. 2005, ve věci sp. zn. 5 Afs 147/2004 a ze dne 14. 7. 2008, ve věci sp. zn. 8 Afs 70/2007, všechna citovaná judikatura Nejvyššího správního soudu je dostupná na www.nssoud.cz).

Primárně svá tvrzení daňový subjekt prokazuje účetnictvím, které je prostředkem k zobrazení ekonomické reality daňového subjektu. *„Daňový subjekt je povinen na základě příslušných zákonných ustanovení vést účetnictví (§ 1 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, dále jen „zákon o účetnictví“) či jiné povinné záznamy či evidence (viz zejm. § 11 zákona o DPH). Smyslem a účelem účetnictví je poskytnout tomu, kdo je vede, i oprávněné třetí osobě (ve věcech daní tedy správci daně) věrohodný, úplný, průkazný a správný přehled o jeho předmětu [viz § 7 o účetnictví a shora již zmíněný § 31 odst. 8 písm. c) d. ř.], kterým je – zjednodušeně řečeno – hospodaření daňového subjektu. Z hlediska metod zaznamenávání se u účetnictví jedná o standardizovaný, formalizovaný a značně detailní přehled o hospodaření, který by, je-li veden předepsaným způsobem, neměl umožnit, aby o hospodaření dotyčného daňového subjektu byl podán zkreslený obraz... Daňový subjekt proto splní svoji povinnost důkazní ve vztahu k tvrzením, která správci daně předestře, prokáže-li tato tvrzení svým účetnictvím, ledaže správce daně prokáže [§ 31 odst. 8 písm. c) d. ř.], že ve vztahu k těmto tvrzením je účetnictví daňového subjektu nevěrohodné, neúplné, neprůkazné nebo nesprávné. Správce daně nemá povinnost prokázat, že údaje o určitém účetním případě jsou v účetnictví daňového subjektu zaznamenány v rozporu se skutečností, je však povinen prokázat, že o souladu se skutečností existují natolik vážné a důvodné pochyby, že činí účetnictví nevěrohodným, neúplným, neprůkazným nebo nesprávným. Ne každá chyba v účetnictví proto bude způsobovat takto požadovanou intenzitu pochybností; budou to pouze takové nesrovnalosti, jež přímo (nedostatkem spolehlivých informací o konkrétním účetním případě) či nepřímo (celkovou nevěrohodností účetnictví, i když toto na první pohled o konkrétním účetním případě předepsané informace poskytuje) zatemní obraz o hospodaření daňového subjektu. Správce daně je zde povinen identifikovat konkrétní skutečnosti, na základě nichž hodnotí předložené účetnictví jako nevěrohodné, neúplné, neprůkazné či*

nesprávné. Jen takto totiž může unést své důkazní břemeno vyplývající z § 31 odst. 8 písm. c) d. ř... Unese-li správce daně své důkazní břemeno, je na daňovém subjektu, aby prokázal soulad účetnictví se skutečností, tj. aby setrval na svých původních tvrzeních a doložil, že přes vzniklé pochyby se sporný účetní případ udál tak, jak je o něm účtováno, anebo aby naopak korigoval svá původní tvrzení, nabídl tvrzení nová, reflektující existenci pochyb o souladu účetnictví se skutečností, a tato svá revidovaná tvrzení prokázal. Důkazní prostředky zde budou pravidelně pocházet ze sféry mimo účetnictví a de facto nahradí či doplní nevěrohodné, neúplné, neprůkazné či nesprávné účetnictví“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2008 ve věci sp. zn. 2 Afs 24/2007).

V nyní projednávaném případě není mezi účastníky řízení sporu o tom, že žalobce nepředložil bezvadné a kompletní účetnictví. Správce daně poukázal na neúplnost účetnictví a na nesrovnalosti mezi tvrzeními v daňovém přiznání a údaji v účetnictví (výsledek hospodaření a nesrovnalosti při účtování výnosů, zaúčtování daňových dokladů vystavených na jiný subjekt, chybějící inventarizace). S ohledem na to je nesporné, že účetnictví žalobce nemohlo sloužit jako věrohodný, úplný, průkazný a správný obraz o hospodaření daňového subjektu; proto správce daně výzvou ze dne 27.12.2010 č.j. 122589/10/320932709838 žalobci umožnil faktické uskutečnění konkrétních zdanitelných plnění prokázat jinými důkazními prostředky.

Soud k tomu dodává, že obecně důkazní břemeno daňového subjektu není limitováno co do druhu předloženého důkazního prostředku, nicméně stěžejním podkladem je právě účetnictví. V případě zpochybnění účetnictví sice prokázání faktického uskutečnění zdanitelného plnění daňovým subjektem za pomoci jiných důkazních prostředků možné je, nicméně soud připouští, že za situace nesprávně vedeného a nedostatečného účetnictví se daňovému subjektu nemusí podařit unést své důkazní břemeno.

Z obsahu správního spisu vyplynulo, že v odvolacím řízení bylo provedeno další dokazování na základě důkazního návrhu žalobce, kdy byl v rámci dožádání proveden výslech svědka M. M., jednatele společnosti MTP Petrol s.r.o., která měla ve 4. čtvrtletí roku 2009 žalobci poskytnout montážní práce a dodávku konstrukcí. Svědek M. M. na dotaz odvolacího správce daně mimo jiné uvedl, že materiál společnost MTP Petrol s.r.o. nakupovala od společnosti Feron, a.s. V odvolacím řízení byla proto společnosti Feron, a.s. zaslána výzva k zapůjčení listin týkajících se daňových dokladů vystavených pro společnost MTP Petrol s.r.o. Společnost Feron, a.s. odpověděla, že nemá ve svém registru společnost MTP Petrol s.r.o. jako svého zákazníka a žádné doklady v letech 2009 a 2010 této společnosti nevystavila. Ze zápisu z ústního jednání ze dne 11.9.2012, č.j. 9313402/5/2302198/2012/Hluz, jednoznačně vyplývá, že svědek M. M. nebyl schopen sdělit nic konkrétního ohledně obchodní spolupráce se žalobcem. Jediné konkrétní, co svědek ve své výpovědi uvedl, bylo, že žalobce zná a že podniká v oboru konstrukcí FVE. Nebyl však dále schopen

vypovědět nic konkrétního ani o společnosti, v níž byl sám jednatelem. Žalovaný proto správně vyhodnotil svědeckou výpověď M. M. jako důkazní prostředek nízké důkazní hodnoty. Výpověď svědka v žádném případě podle soudu nemohla nahradit či zhojit neúplné a zpochybněné účetnictví žalobce ve smyslu výše citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 2 Afs 24/2007.

Žalobce k odvolání dále doložil důkazní prostředek – soupis zakázek. Jednalo se o tabulku, obsahující výčet daňových dokladů, které jsou přiřazeny k zakázkám, které jsou identifikovány místem a názvem zakázky. V návaznosti na tento důkazní prostředek správce daně vyzval žalobce, aby předložil vystavené daňové doklady v letech 2009 a 2010, včetně smluv, kterých se týkají, evidenci zásob a analytických účtů jednotlivých druhů či skupin zásob a inventurní soupisy, evidenci zakázek v letech 2009 a 2010 a účetní deník za rok 2009, protože písemnosti doložené v rámci daňové kontroly byly vráceny zpět. Žalovaný neuznal jako důkaz tento důkazní prostředek z důvodů podrobně argumentovaných na str. 5 písemnosti Seznámení odvolatele se zjištěnými skutečnostmi a důkazy v odvolacím řízení ze dne 19.2.2013, č.j. 5778/13/5000-14302-707271, neboť žalobce tím, že nedoložil skladovou evidenci, inventurní soupisy majetku a závazků, průkazné účetní záznamy týkající se inventarizace a analytické účty druhů či skupin zásob, evidenci zakázek, smlouvy či předávací protokoly ke smlouvám o dílo, neprokázal, že použil nakoupené služby a materiál pro nějaké zakázky.

Pokud tedy správce daně poukázal na nesrovnalosti, které odůvodnily pochybnosti o průkaznosti a věrohodnosti účetnictví žalobce, které nebylo schopno poskytnout věrný obraz ekonomické reality žalobce, tato skutečnost jde pouze k tíži žalobce a je na žalobci aby svá tvrzení prokázal jiným způsobem, což se v nyní projednávaném případě nestalo. U těch daňových dokladů (faktury), které byly žalobcem předloženy, nelze dovozovat, že by jimi samotnými bylo prokázáno faktické uskutečnění zdanitelného plnění, obzvláště za situace, kdy byla vypovídací schopnost účetnictví zpochybněna.

Soud k tomu dodává, že doměření daně není chápáno jako „trest“ pro daňový subjekt za nesprávné vedení účetnictví. Doměření daně představuje postup v souladu se základním účelem správy daní, který spočívá ve správném stanovení daně (§ 1 odst. 2 daňového řádu). Není namístě, aby se žalobce ve vztahu ke stanovení vlastní daňové povinnosti „dovolával ve svůj prospěch“ nesprávně a nedostatečně vedeného účetnictví. Pokud žalobce chtěl eliminovat důsledky svého pochybení, měl uvést a prokázat veškeré skutkové okolnosti týkající se předmětných plnění, které by vytvořily transparentní a důvěryhodný obraz o daných obchodních případech.

Namítal-li v této souvislosti žalobce, že nevěděl, co přesně měl prokazovat, podle soudu je z obsahu výzev zřejmé, že byly dostatečně konkrétní.

Správce daně nejprve písemností č.j. 97185/10/320932709838 dne 6.9.2010 žalobce vyzval, aby předložil účetní a daňové doklady za rok 2009 (doklady vedené dle zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví - deníky, hlavní knihy, účtový rozvrh, knihy analytických účtů, knihy podrozvahových účtů, účetní závěrku za rok 2009, inventurní soupisy a inventarizaci v roce 2009, účetní a daňové doklady, evidence majetku a smlouvy, technické průkazy motorových vozidel, knihy jízd, evidenci DPH), dále daňové doklady a faktury vztahující se k DPH mimo jiné za zdaňovací období za 3. a 4. čtvrtletí roku 2009, dále veškeré smlouvy týkající se účetních a daňových povinností v roce 2009.

Poté správce daně dne 27.12.2010 další písemností č.j. 122589/10/320932709838 vyzval žalobce k doložení chybějících listin (požadovaných již písemností č.j. 97185/10/320932709838 dne 6.9.2010) a k prokázání předepsaných skutečností. Tato druhá výzva (č.l. 9 správního spisu) obsahuje na celkem 23 stranách konkrétní požadavky, včetně odůvodnění správce daně, proč konkrétní doklady požaduje. Správce daně ve vztahu k DPH požadoval to, aby žalobce doložil rozdíl 1.430.300 Kč mezi ztrátou vykázanou v daňovém přiznání (-2.467.502 Kč) a ztrátou zaúčtovanou v předložené účetní knize (účetní ztráta 1.037.202,07 Kč), aby předložil inventurní soupisy majetku a závazku nebo průkazné účetní záznamy o provedení fyzické inventury a o vyúčtování inventarizačních rozdílů, předložil evidenci zásob a analytické účty jednotlivých druhů či skupin zásob, doložil a vysvětlil záporné hodnoty účtů, uvedené v hlavní knize za rok 2009. Dále správce daně požadoval, aby žalobce předložil důkazní prostředky k zaúčtovaným částkám, které byly konkrétně správcem daně specifikovány (bod 5., 6., 10., 11.), dále aby doložil k faktuře č. 290100015 vystavené pro odběratele Mrazírny Plzeň Dýšina – Energo a.s., Dýšina za provedení dodávky a montáže konstrukcí pro fotovoltaiické elektrárny v částce bez DPH 1.453.440,33 Kč veškeré důkazní prostředky a aby prokázal, že částka byla zahrnuta do základu daně. Dále správce daně vyzval žalobce, aby ve vztahu k částce 56.963,94 Kč, doložené fakturou č. 6007/2009 od společnosti AntiRadary.Net s.r.o. za bezpečnostní zařízení a inteligentní parkovací systém, doložil veškeré důkazní prostředky a prokázal, že je nákladem ve smyslu § 24 odst. 1 zákona o daních z příjmů, a že toto zdanitelné plnění použil pro ekonomickou činnost, tzn. že byly splněny podmínky dle § 72 odst. 1 a 2 ZDPH, dále aby prokázal uznatelnost nákladů a přijetí zdanitelného plnění a následné použití pro ekonomickou činnost u daňových dokladů č. 908132, 10930092 a 10930075, na kterých je uveden jiný příjemce než žalobce a přesto tyto částky podle předmětných faktur žalobce zahrnul do svého účetnictví.

Dále správce daně žalobce vyzval, aby předložil smlouvy o dílo včetně příloh a dodatků a prokázal, jaká byla celková cena za dodávku a montáž konstrukcí pro fotovoltaiickou elektrárnu Zábřeh, ul. Dvorská, dále Mrazírny Plzeň Dýšina - Energo a.s., a Hostětín, kdy byly výnosy zahrnuty do základu daně z příjmů a že byla odvedena daň z přidané hodnoty na výstupu, aby doložil důkazní prostředky a

prokázal jaké dílo uskutečnil v Sivicích (fotovoltaická elektrárna 620 kW realizace 2009/06-07), pro koho dílo prováděl a kdo jej uhradil, dále aby prokázal, že přijal zdanitelné plnění od společnosti MTP PETROL s.r.o., aby prokázal, že částky přijaté od společnosti MTP Petrol s.r.o. zaúčtované jako náklady za montáž konstrukcí pro FVE Žilina I, II, III a IV etapa a FVE Mrazírny Dýžina I., II. a III. Etapa, jsou náklady na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů a prokázal použití těchto přijatých zdanitelných plnění pro svou ekonomickou činnost a dále doložil veškeré důkazní prostředky ke konkrétním částkám, uplatněným jako náklad (bod. 18). V bodě 19. správce daně vyzval k doložení rozdílu mezi údajem na řádku č. 40 daňového přiznání a předloženou evidencí pro daňové účely přijatých zdanitelných plnění, a dále zda v případě zaplacených zálohových faktur přiznal žalobce daň na výstupu ke dni přijetí úplaty. Správce daně také v písemnosti uvedl, že žalobce má prokázat, kde a kdy bylo bezpečnostní zařízení namontováno, ve vztahu k MTP Petrol s.r.o. jaké konkrétní práce byly provedeny, kdo a kdy je provedl, s kým bylo za MTP Petrol s.r.o. jednáno, kdy a kde byla podepsána smlouva, kdy byla převzata práce atd.

S ohledem na výše uvedené je námitka nekonkrétnosti výzev správce daně nedůvodná. Správce daně pak podrobně ve zprávě o daňové kontrole (písemnost č.j. 126994/11/320932709838) vysvětlil, které doklady a proč neuznal – ve vztahu ke zdaňovacímu období 3. čtvrtletí roku 2009 to byly doklady, vystavené na jiného odběratele (str. 5), doklady, ke kterým žalobce nedoložil žádné důkazní prostředky, kde byl materiál dle dokladů použit a kde byly práce provedeny (str. 6). Ve vztahu ke zdaňovacímu období 4. čtvrtletí za rok 2009 na str. 7-14 a 23-24 zprávy o daňové kontrole správce daně odůvodnil, proč neuznal odpočet ve vztahu k plněním dle dokladů, u nichž žalobce nedoložil žádné důkazní prostředky a neuvedl, kde byl materiál dle dokladů použit a kde byly práce provedeny. Na str. 14-16 pak správce daně uvedl, proč vyloučil odpočet DPH v případě plnění od dodavatele AntiRadaryNET s.r.o. a Autoeden Zedník s.r.o. Na str. 17-22 zprávy o daňové kontrole správce daně odůvodnil, proč neuznal nárok na odpočet u plnění montáž konstrukcí pro FVE Žilina od dodavatele MTP Petrol s.r.o., a že neuznal odpočet, který byl uplatněn dvakrát (str. 26 - 27 zprávy o daňové kontrole).

Tedy i na základě zprávy o daňové kontrole žalobce nepochybně věděl, o čem má správce daně pochybnosti a mohl uvést, jaké práce byly provedeny a kde, kde byl materiál uplatněn, mohl doložit smlouvy, fotodokumentaci, předávací protokoly apod., obzvláště za situace, byl-li si nedostatků v účetnictví vědom, stejně jako mohl ke konkrétním stavbám doložit „analýzu materiálu“, kterou zmiňuje v žalobě. Nicméně je nepochybné, že pokud daňový subjekt nevede skladovou evidenci a neprovádí řádnou inventarizaci, pak ve spojení s ostatními zjištěnými nedostatky je zcela odůvodněný závěr žalovaného, že na základě doložených důkazních prostředků nelze mít za to, že žalobce ve vztahu k odpočtu DPH unesl své důkazní břemeno.

Co se týče námitky, že se v předmětné věci nejednalo o zneužití práva na odpočet DPH, soud konstatuje, že tímto směrem správce daně ani žalovaný dokazování a následně hodnocení zjištěného skutkového stavu nevedl. Účelem výpovědi svědka M. M., pak bylo prokázat uskutečnění zdanitelných plnění v rámci ekonomické činnosti žalobce. Soud tedy nedává žalobci zapravdu v tom, že snad měl prokazovat skutečnosti týkající se vlastní daňové povinnosti svědka M. M. či MTP Petrol s.r.o.

Namítal-li žalobce, že správcem daně nebyl uznán jakýchkoli uplatňovaný odpočet DPH, ani v tomto bodě soud se žalobcem nesouhlasí. Ze správního spisu vyplynulo, že za 3. čtvrtletí roku 2009 správce daně uznal žalobci odpočet ve výši 14.448 Kč a v případě 4. čtvrtletí roku 2009 správce daně uznal odpočet DPH ve výši 282.824 Kč.

Námitka týkající se podpisu jednatele UniTOS spol. s r.o. se pak netýká nyní projednávané věci, neboť se vztahuje ke zdaňovacím obdobím roku 2010.

Soud tak neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti.

Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 větu první s. ř. s., podle něhož, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, jež důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.

Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu právo na náhradu nákladů řízení proti žalovanému nenáleží; to náleží žalovanému. Tomu však žádné náklady vynaložené nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty

nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 16. září 2014

David Raus
předseda senátu